27/01/2015 ಪ್ರಾತಃಮುರಳಿ ಓಂಶಾಂತಿ "ಬಾಪ್‌ದಾದಾ" ಮಧುಬನ

"ಮಧುರ ಮಕ್ಕಳೇ – ಇದು ಸೋಲು ಮತ್ತು ಗೆಲುವು, ದುಃಖ ಮತ್ತು ಸುಖದ ಆಟವಾಗಿದೆ, ತಂದೆಯು ದುಃಖದಿಂದ ಮುಕ್ತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಆದ್ದರಿಂದ ತಂದೆಯನ್ನು ಮುಕ್ತಿದಾತನೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ"

ಪ್ರಶ್ನೆ: ರಾಜ್ಯಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವವರ ಲಕ್ಷಣಗಳೇನಾಗಿರುವುದು?

ಉತ್ತರ: ಅವರ ಚಲನ-ವಲನೆಯೇ ಭಿನ್ನವಾಗಿರುವುದು. ಅವರು ಹೇಳುವುದು ಮತ್ತು ಮಾಡುವುದು ಒಂದೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ, ಪವಿತ್ರತೆಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ರಾಜ್ಯಪದವಿಯು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಪವಿತ್ರತೆಯ ಸಂಕೇತವಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶತೆಯ ಕಿರೀಟವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಕೇವಲ ದೇವತೆಗಳಿಗೇ ಸಿಗಲು ಸಾಧ್ಯ ಅವರ ಆತ್ಮ ಮತ್ತು ಶರೀರವೆರಡೂ ಪವಿತ್ರವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಓಂಶಾಂತಿ. ಓಂಶಾಂತಿಯ ಅರ್ಥವಂತೂ ಸಹಜವಾಗಿದೆ – ನಾನಾತ್ಮನಾಗಿದ್ದೇನೆ, ನನ್ನ ಸ್ವಧರ್ಮವು ಶಾಂತಿಯಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಬೇಹದ್ದಿನ ತಂದೆಯು ಕಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮಕ್ಕಳೇ, ಮತ್ತೆಲ್ಲರ ನೆನಪನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನನ್ನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿ ಆಗ ಪತಿತರಿಂದ ಪಾವನರಾಗುವಿರಿ. ಆತ್ಮವೂ ಪತಿತವಾಗುವಕಾರಣ ಶರೀರವೂ ಪತಿತವಾಗಿದೆ. ಈಗ ಪುನಃ ಆತ್ಮವು ಪಾವನವಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪತಿತ-ಪಾವನ ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುವುದರಿಂದಲೇ ಪಾವನರಾಗುವಿರಿ. ಅವರು ಎಲ್ಲಾ ಆತ್ಮಗಳ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಗಾಡ್‌ಫಾದರ್, ಪರಮಪಿತ ಪರಮಾತ್ಮ ಅರ್ಥಾತ್ ಪರಮ ಆತ್ಮಆಗಿದ್ದಾರೆ, ನಾವು ಆತ್ಮಗಳಾಗಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮ ತಂದೆಯು ಆ ನಿರಾಕಾರನಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದು ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಆತ್ಮವೆಂದರೇನು ಎಂದು ತಂದೆಯೇ ಬಂದು ತಿಳಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಆತ್ಮ ಮತ್ತು ಶರೀರ ಎಂಬುದನ್ನಂತೂ ಎಲ್ಲರೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಆತ್ಮವು ಸೂಕ್ಷ್ಮನಕ್ಷತ್ರವಾಗಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಆತ್ಮದಲ್ಲಿಯೇ 84 ಜನ್ಮಗಳ ಪಾತ್ರವು ನೊಂದಾವಣೆಯಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಈಗ ನೀವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ – ನಾವಾತ್ಮಗಳು ಮನೆಯಿಂದ ಈ ನಾಟಕಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಪಾತ್ರವನ್ನಭಿನಯಿಸಲು ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಅದು ನಮ್ಮ ಮೂಲಮನೆಯಾಗಿದೆ, ಆತ್ಮಿಕ ತಂದೆಯ ಮನೆಯಾಗಿದೆ, ಅಲ್ಲಿ ನಾವಾತ್ಮಗಳೂ ಇರುತ್ತೇವೆ. ಮತ್ತೆ ಇದು ಆತ್ಮಿಕ ಮತ್ತು ಶಾರೀರಿಕ ಮನೆಯಾಗಿದೆ. ಮೂಲತಃ ಶಾಂತಿಧಾಮವು ಆತ್ಮಗಳ ಮನೆಯಾಗಿದೆ ನಂತರ ಪಾತ್ರವನ್ನಭಿನಯಿಸಲು ಆತ್ಮಗಳು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಅಂದಾಗ ಪಾತ್ರವನ್ನಭಿನಯಿಸಲು ಇದು ಶರೀರ ಮತ್ತು ಆತ್ಮದ ಮನೆಯಾಯಿತು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಆತ್ಮವೇ ಈ ಶರೀರದ ಜೊತೆ ಪಾತ್ರವನ್ನಭಿನಯಿಸುತ್ತದೆ. ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡೇ ಇಲ್ಲ ಮತ್ತು ತಿಳಿಸುವವರೂ ಇಲ್ಲ. ಪತಿತ-ಪಾವನನೆಂದು ಒಬ್ಬ ಪರಮಪಿತ ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೇ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ತಂದೆಯೇ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ – ಆತ್ಮವು ಬಿಂದುವಾಗಿದೆ, ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಅನ್ಯರಿಗೂ ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ ಅದರಿಂದ ಅವರೂ ಸಹ ತಮ್ಮನ್ನು ಆತ್ಮನೆಂದು ತಿಳಿದು ಪತಿತ-ಪಾವನ ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಲಿ. ಅವರು ಪರಮ ಆತ್ಮನಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಆ ತಂದೆಯು ಪಾವನರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ? ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ನೆನಪಿನ ಯುಕ್ತಿಯನ್ನೇ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಭಗವಂತ ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿ ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಏಕೆ ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ? ನೆನಪು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಏನಾಗುವುದು? ಏನನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಅವರು ಮುಕ್ತಿದಾತನಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಅವರು ಯಾವಾಗ ಮತ್ತು ಹೇಗೆ ಮುಕ್ತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದೂ ಸಹ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯನ್ನೇ ದುಃಖಹರ್ತ-ಸುಖಕರ್ತನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರಲ್ಲವೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಬಂದು ದುಃಖದಿಂದ ಮುಕ್ತಮಾಡಿ ಪುನಃ ಸುಖದಲ್ಲಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಈ ಆಟವೇ ಸುಖ ಮತ್ತು ದುಃಖ, ಸೋಲು ಮತ್ತು ಗೆಲುವಿನದಾಗಿದೆ. ಸೋಲನ್ನನುಭವಿಸುವುದರಿಂದ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ಇದೂ ಸಹ ಭಾರತವಾಸಿಗಳಿಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ – ನಾವು ರಾಜರಾಗಿದ್ದೆವು ಮತ್ತೆ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಹೇಗೆ ಕಳೆದುಕೊಂಡೆವು. ಇದು 5000 ವರ್ಷಗಳ ಮಾತಾಗಿದೆ. ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಈ ಲಕ್ಷ್ಮಿ-ನಾರಾಯಣರ ರಾಜ್ಯವಿತ್ತು, ಮತ್ತೆ ಆ ರಾಜ್ಯವು ಎಲ್ಲಿ ಹೋಯಿತು, ಏನಾಯಿತು – ಇದನ್ನು ಈಗ ನೀವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಆತ್ಮವು ಸತೋಪ್ರಧಾನತೆಯಿಂದ ಸತೋ, ರಜೋ, ತಮೋದಲ್ಲಿ ಬರಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆಂಗ್ಲಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಶಬ್ಧಗಳಿವೆ – ಗೋಲ್ಡನ್, ಸಿಲ್ವರ್, ಕಾಪರ್, ಐರನ್. ಇದರ ನಂತರ ಸಂಗಮವು ಬರುತ್ತದೆ ಆಗ ಕಲಿಯುಗ ಹಳೆಯಪ್ರಪಂಚವು ಬದಲಾಗಿ ಹೊಸಪ್ರಪಂಚವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಕಲ್ಯಾಣಕಾರಿ ಸಂಗಮಯುಗವಾಗಿದೆ ಏಕೆಂದರೆ ಏಣಿಯನ್ನು ಇಳಿಯುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದೇವಲ್ಲವೆ! ಕಲೆಗಳು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಸುಖದಿಂದ ದುಃಖದಲ್ಲಿ ಬರಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯಾರಾದರೂ ಹೊಸಬರು ಬಂದರೆ ಅವರು ಒಂದುಮಗುವಿನ ತರಹ, ಹೇಗೆ ಚಿಕ್ಕಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಕಲಿಸಿಕೊಡಲಾಗುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೆ. ಬುದ್ಧಿಯಂತೂ ಇದೆ ಆದರೆ ಚಿಕ್ಕಮಕ್ಕಳ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಗಳು ಚಿಕ್ಕದಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಮಾತನಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಂತರ ಕಳೆಯುತ್ತಾಹೋದಂತೆ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಗಳು ದೊಡ್ಡದಾದಾಗ ಬುದ್ಧಿಯೂ

ಬೆಳವಣಿಗೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ತಿಳುವಳಿಕೆಯು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಪ್ರಪಂಚದ ಇತಿಹಾಸ-ಭೂಗೋಳವು ತಿಳಿಯಬೇಕಲ್ಲವೆ. ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಇತಿಹಾಸ-ಭೂಗೋಳವನ್ನು ಓದಿಸುತ್ತಾರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಹಿಂದೆ ಏನೇನಾಗಿತ್ತು, ಹೇಗೆ ರಾಜ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಹೇಗೆ ಯುದ್ಧಗಳು ನಡೆಯಿತು ಎಂಬುದೆಲ್ಲವೂ ತಿಳಿಯಲೆಂದು ಓದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆ ಲೌಕಿಕ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ದೈಹಿಕ ಶಿಕ್ಷಕರು ಓದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ತಂದೆಯಂತೂ ಪಾರಲೌಕಿಕ ಶಿಕ್ಷಕನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಶ್ರೇಷ್ಠಾತಿಶ್ರೇಷ್ಠ ತಂದೆಯು ಬ್ರಹ್ಮಾರವರ ತನುವಿನಲ್ಲಿ ಬಂದು ಸಂಪೂರ್ಣಜ್ಞಾನವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಶಿವತಂದೆಯು ನಿರಾಕಾರನಾಗಿದ್ದಾರೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಅವರು ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೇಗೆ ತಿಳಿಸುವುದು? ರಾಜಯೋಗವನ್ನು ಕಲಿಸುವುದು ಹೇಗೆ? ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಶರೀರವಂತೂ ಇಲ್ಲ ತಂದೆಯು ಸನ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಶ್ರೀಮತವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ಪ್ರೇರಣೆಯ ಮಾತೇ ಇಲ್ಲ. ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ಏನೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ತಂದೆಯ ಜೊತೆ ಯಾರಾದರೂ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆಂದರೆ ದೂರವಾಣಿಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಪತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಾಚಾರವು ಬರುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೆ. ತಂದೆಯು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಬರುತ್ತಾರೆ ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಅವರ ಜಯಂತಿಯನ್ನಾಚರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆತ್ಮವು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಶರೀರದಲ್ಲಿಯೇ ಬರುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೆ! ಭಾರತದಲ್ಲಿಯೇ ಶಿವಜಯಂತಿಯನ್ನಾಚರಿಸುತ್ತಾರೆ, ಅನ್ಯಖಂಡಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಶಿವನ ಪೂಜೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಶಿವಜಯಂತಿಯ ಅರ್ಥವನ್ನು ಯಾರೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಶಿವತಂದೆ ಅಥವಾ ದೇವತೆಗಳು ಯಾರು ಬಂದು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅವರದು ನಂತರ ಪೂಜೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ನೀವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ – ಸ್ವಯಂ ತಂದೆಯೇ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ, ನಾನು ಕಲ್ಪ-ಕಲ್ಪವೂ ಕಲ್ಪದ ಸಂಗಮಯುಗದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ನಿಮಗೆ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಆದಿ-ಮಧ್ಯ-ಅಂತ್ಯದ ಪೂರ್ಣ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಾನೇ ಜ್ಞಾನಪೂರ್ಣನಾಗಿದ್ದೇನೆ, ಚೈತನ್ಯ ಬೀಜವಾಗಿರುವ ಕಾರಣ ಇಡೀ ಸೃಷ್ಟಿರೂಪಿ ವೃಕ್ಷ ಅಥವಾ ನಾಟಕದ ಆದಿ-ಮಧ್ಯ-ಅಂತ್ಯದ ಜ್ಞಾನವಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ಆತ್ಮದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಜ್ಞಾನವಿದೆಯಲ್ಲವೆ! ಅದನ್ನು ಈ ಶರೀರದ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಸುತ್ತೀರಿ ಹೇಗೆ ನೀವಾತ್ಮಗಳು ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಗಳಿಂದ ಕೇಳುತ್ತೀರೋ ಹಾಗೆಯೇ ತಂದೆಯೂ ಸಹ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಗಳ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆ ತಂದೆಯು ಸತ್ಯ, ಚೈತನ್ಯನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಮಹಿಮೆಯಿದೆಯಲ್ಲವೆ! ನಿಮಗಿದು ತಿಳಿದಿದೆ, ಆತ್ಮದಲ್ಲಿಯೇ ಸಂಸ್ಕಾರವಿದೆ, ಆತ್ಮವೇ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಗಳ ಮೂಲಕ ಕೇಳುತ್ತದೆ-ಮಾತನಾಡುತ್ತದೆ ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯರಿಗಿದು ತಿಳಿಯದಕಾರಣ ದೇಹಾಭಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ – ತಮ್ಮನ್ನು ಆತ್ಮನೆಂದು ತಿಳಿದು ನನ್ನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿ. ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಲ್ಲಂತೂ ಹೇ ಪರಮಾತ್ಮ, ಹೇ ಪ್ರಭು ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಒಂದು ಸಂಪ್ರದಾಯವಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವುದಂತೂ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಶಿವಲಿಂಗದ ದೊಡ್ಡಚಿತ್ರವನ್ನು ನೋಡಿ ಅದನ್ನೇ ನೆನಪು ಮಾಡತೊಡಗುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯು ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡರೂಪದಲ್ಲಂತೂ ಇಲ್ಲ, ಇವೆಲ್ಲವೂ ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದ ಚಿತ್ರಗಳಾಗಿವೆ. ಶಿವನ ವಾಸ್ತವಿಕ ರೂಪವು ಬಿಂದುವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೀವೀಗ ಸಿದ್ಧಮಾಡಿ ತಿಳಿಸಬಹುದು. ಈಗ ನೀವು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಈ ಪರಿಚಯವೂ ಸಿಗುತ್ತದೆ – ನಾವು ಇಂತಹ ಲಕ್ಷಣಗಳಿರುವ ದೇವತೆಗಳಾಗುತ್ತೇವೆ. ಮುಖಲಕ್ಷಣಗಳಂತೂ ಭಿನ್ನ-ಭಿನ್ನವಾಗಿರುತ್ತವೆ ಉಳಿದಂತೆ ನಾವು ಪದವಿಯನ್ನು ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ರಾಜ್ಯಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವವರ ಚಲನ-ವಲನೆಯೇ ಭಿನ್ನವಾಗಿರುವುದು. ಅವರು ಹೇಳುವುದು-ಮಾಡುವುದು ಒಂದೇ ಆಗಿರುವುದು. ನಾವು ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯಾಗುತ್ತೇವೆಂದು ನೀವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ಇಲ್ಲಿ ಯಾವ ಪ್ರಕಾಶತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ, ಇದು ಪವಿತ್ರತೆಯ ಪ್ರಕಾಶತೆಯಾಗಿದೆ, ಅದು ಕೇವಲ ದೇವತೆಗಳಿಗೇ ಸಿಗಲು ಸಾಧ್ಯ, ಯಾರ ಆತ್ಮ ಮತ್ತು ಶರೀರವೆರಡೂ ಪವಿತ್ರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗೂ ಪವಿತ್ರತೆಯ ಪ್ರಭಾವಳಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಬಹುದು. ಧರ್ಮಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಲು ಬರುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಪವಿತ್ರರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಅವರ ಪವಿತ್ರತೆಯು ತಮ್ಮ ಸಮಯದವರೆಗಷ್ಟೆ ಇರುತ್ತದೆ ಮತ್ತೆ ಅಪವಿತ್ರರಂತೂ ಆಗಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ಪವಿತ್ರ-ಅಪವಿತ್ರ ಆಗಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಮಕ್ಕಳು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ – ಶಿವತಂದೆಯು ಭಾರತದಲ್ಲಿಯೇ ಬರುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಅವರು ಬಂದು ಎಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳಾಯಿತೆಂಬುದು ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಭಾರತವು ಸ್ವರ್ಗವಾಗಿತ್ತು ಅಂದಮೇಲೆ ಇದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಸಂಗಮಯುಗದಲ್ಲಿಯೇ ತಂದೆಯು ಬಂದು ರಾಜಯೋಗವನ್ನು ಕಲಿಸಿರುವರು ಮತ್ತು ಕರ್ಮ-ಅಕರ್ಮ-ವಿಕರ್ಮದ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿರುವರು. ದೈವೀರಾಜ್ಯ ಮತ್ತು ಆಸುರೀರಾಜ್ಯವೆಂದು ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಂದೆಯೇ ಕುಳಿತು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಬ್ರಾಹ್ಮಣವರ್ಣವು ಎಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿದೆ ಅಂದಾಗ ಪ್ರಜಾಪಿತ ಬ್ರಹ್ಮನು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಲ್ಲವೆ. ಪ್ರಜಾಪಿತ ಬ್ರಹ್ಮನ ಮಕ್ಕಳು ಅನೇಕರಿರುವರು ಅಂದಮೇಲೆ ಇಷ್ಟು ಮಂದಿ ಮಕ್ಕಳು ಕುಖವಂಶಾವಳಿಯಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನೀವೆಲ್ಲರೂ ದತ್ತುಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದೀರಿ ಇಲ್ಲವೆಂದರೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಕುಮಾರ-ಕುಮಾರಿಯರು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬರುವರು? ಹೇಗೆ ಗುರುಗಳೂ ಸಹ ದತ್ತುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರಲ್ಲವೆ. ನಾವು ಇಂತಹವರ ಶಿಷ್ಯರಾಗಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ತಂದೆಯು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ದತ್ತುಮಾಡಿಕೊಂಡು ನೀವು ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನೀವೂ ಸಹ ತಿಳಿಯುತ್ತೀರಿ – ಇವರು ತಂದೆ, ಅವರು ತಾತನಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಆಸ್ತಿಯು ತಾತನದಾಗಿದೆ. ಈ ಬ್ರಹ್ಮಾತಂದೆಯನ್ನೂ ಸಹ ದತ್ತುಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ನಿಮ್ಮನ್ನು ಮುಖದಿಂದ ದತ್ತುಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ

ಮಾಡಿ ಇವರನ್ನು ದತ್ತು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇವು ಬಹಳ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಮಾತುಗಳಾಗಿವೆ, ಇವನ್ನು ಧಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಚಿತ್ರಗಳ ಮೇಲೂ ತಿಳಿಸುವುದರಲ್ಲಿಯೂ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದೂ ಸಹ ಅದೃಷ್ಟದ ಮೇಲಿದೆ. ಭವಿಷ್ಯದ ಶ್ರೇಷ್ಠಪದವಿಯು ಅದೃಷ್ಟದಲ್ಲಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಪುರುಷಾರ್ಥವನ್ನೂ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ.

ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ – ಭಲೆ ಭಂಡಾರದಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತೀರೆಂದರೂ ಸಹ ಈ ಪದಕವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರಿ. ಯಾರಿಗಾದರೂ ತಿಳಿಸುತ್ತಾ ಇರಿ – ಇವರು ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಬಾಬಾ-ಬಾಬಾ ಎಂದು ಹೇಳುವುದರಿಂದ ಬುದ್ಧಿಯೋಗವು ಜೋಡಣೆಯಾಗಿಬಿಡುವುದು. ಯಾರು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿರುವರೋ ಅವರು ಅನ್ಯರಿಗೂ ತಂದೆಯ ನೆನಪನ್ನು ತರಿಸುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯಂತೂ ಪುರುಷಾರ್ಥ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಅದೃಷ್ಟದಲ್ಲಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಗಮನವನ್ನೇ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಧಾರಣೆಯಂತೂ ಆಗಬೇಕಲ್ಲವೆ. ತಂದೆ ಮತ್ತು ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ತಂದೆಯು ಬಂದು ಸ್ವರ್ಗಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ರಾವಣನು ನರಕದ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

ನೀವು ಮಕ್ಕಳು ಪರಸ್ಪರ ಒಬ್ಬರು ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಶಿವತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪನ್ನು ತರಿಸುತ್ತಾ ಇರಿ. ಇದು ಎಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡಸೇವೆಯಾಗಿದೆ, ಇದರಿಂದ ಪತಿತರಿಂದ ಪಾವನರಾಗಿಬಿಡುತ್ತೀರಿ. ನೆನಪಿನ ವಿನಃ ಮತ್ತ್ಯಾವುದೇ ಉಪಾಯವಿಲ್ಲ. ಪತಿತ-ಪಾವನ ಶಿವತಂದೆಯು ಮೂಲವತನದಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ, ಅದು ನಿರಾಕಾರಿ ಶಿವಪುರಿಯಾಯಿತು, ಅಲ್ಲಿ ಆತ್ಮಗಳಿರುತ್ತಾರೆ. ಒಬ್ಬರು ಶಿವತಂದೆ, ಉಳಿದವರೆಲ್ಲರೂ ಸಾಲಿಗ್ರಾಮಗಳು. ನಾವಾತ್ಮಗಳು ಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದೇವೆ, ಆ ತಂದೆಯು ಪರಮಾತ್ಮನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆತ್ಮದ ಗಾತ್ರವು ಚಿಕ್ಕದು-ದೊಡ್ಡದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಪರಮಾತ್ಮನು ದೊಡ್ಡಗಾತ್ರದಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆಂದೂ ಅಲ್ಲ ಕೇವಲ ಶರೀರವೇ ಚಿಕ್ಕದು-ದೊಡ್ಡದಾಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲರಿಗೆ ಇದನ್ನು ತಿಳಿಸಿ – ತಂದೆಯು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ, ಯಾರನ್ನು ದುಃಖದಲ್ಲಿ ಓ ಗಾಡ್ ಫಾದರ್ ಎಂದು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ಸ್ವರ್ಗದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ತಂದೆಯೇ ಬಂದು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಹೇ ಭಗವಂತ, ಹೇ ರಾಮ ಎಂದು ಅವರನ್ನೇ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಶರೀರವನ್ನು ಬಿಡುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಅವರನ್ನೇ ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಭಗವಂತನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿ ಎಂದು ನೀವೂ ಸಹ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ, ಈ ಅಂತಿಮಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಗೃಹಸ್ಥವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿರುತ್ತಾ ಕಮಲಪುಷ್ಪ ಸಮಾನರಾಗಿ ಆಗ ಪವಿತ್ರಪ್ರಪಂಚದ ಮಾಲೀಕರಾಗುತ್ತೀರಿ. ಅಮರಲೋಕವು ಪವಿತ್ರಲೋಕವಾಗಿದೆ. ಇದು ಮೃತ್ಯುಲೋಕ, ಅಪವಿತ್ರ ಲೋಕವಾಗಿದೆ. ಬ್ರಾಹ್ಮಣಕುಲಭೂಷಣರಿಗೇ ತಿಳಿದಿದೆ – ನಾವು ದೇವತೆಗಳಾಗಿದ್ದೆವು ನಂತರ ಕ್ಷತ್ರಿಯರಾದೆವು, ಈಗ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಾಗಿದ್ದೇವೆ ಈಗ ಮತ್ತೆ ದೇವತೆಗಳಾಗುತ್ತೇವೆ. ನಿಮ್ಮ ಗುರಿ-ಧ್ಯೇಯವೇ ನರನಿಂದ ನಾರಾಯಣನಾಗುವುದಾಗಿದೆ, ಆ ಲೌಕಿಕವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೊಂದು ದರ್ಜೆಗಳನ್ನು ಓದಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಂತೂ ಒಂದೇ ಮಾತಾಗಿದೆ ಕೇವಲ ಯೋಗದಲ್ಲಿಯೇ ಸಮಯ ಹಿಡಿಸುತ್ತದೆ. ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಂತೂ ಮೂರುದಿನಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಬುದ್ಧಿವಂತರಾಗಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಪತಿತರಿಂದ ಪಾವನರಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಪರಿಶ್ರಮವಿದೆ. ನೆನಪಿನಿಂದಲೇ ಪಾಪಗಳು ತುಂಡರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ತಂದೆಯು ಎಷ್ಟು ಭಿನ್ನ-ಭಿನ್ನ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ತಿಳಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಜ್ಞಾನವು ಒಂದೇ ಆಗಿದೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ಹೊಸದೇನಿದೆ ಎಂದು ಮನುಷ್ಯರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಇದು ಹೊಸಮಾತೆಂದು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿದೇ ಇಲ್ಲ. ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ, ಇದರಲ್ಲಿಯೇ ಮಾಯೆಯು ವಿಘ್ನಗಳನ್ನು ತರುತ್ತದೆ. ಬಿರುಗಾಳಿಯು ಬಂದಿತೆಂದರೆ ಅವರು ಬಿದ್ದರು, ಕಾಮವಂತೂ ಮಹಾಶತ್ರುವಾಗಿದೆ, ಒಮ್ಮೆಲೆ ಮೂಳೆಗಳು ಪುಡಿ-ಪುಡಿಯಾಗುತ್ತದೆ, ಮತ್ತೆ ಎದ್ದುನಿಲ್ಲುವುದರಲ್ಲಿ 2-3 ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಸಹ ಅಷ್ಟು ಮೇಲೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ ಒಮ್ಮೆಲೆ ನುಚ್ಚುನೂರಾಗಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತೆ ಶ್ರೇಷ್ಠಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಒಂದುವೇಳೆ ಅನ್ಯರಿಗೆ ತಿಳಿಸುವವರು ಬಿದ್ದರೆಂದರೆ ಸತ್ಯನಾಶವಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ, ರಾಹುವಿನ ದೆಶೆಯು ಕುಳಿತುಬಿಡುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯರು ಮೇಲಿನಿಂದ ಜೋರಾಗಿ ಬಿದ್ದರೆ ಮತ್ತೆ ಅವರನ್ನು ಬದುಕಿಸುವ ಭರವಸೆಯೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ಕುರುಡರು-ಕುಂಟರಾಗುತ್ತಾರೆ ಇಲ್ಲವೆ ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅಂದಾಗ ವಿಕಾರದಲ್ಲಿ ಬೀಳುವವರ ಸ್ಥಿತಿಯೂ ಸಹ ಇದೇ ರೀತಿಯಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ – ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಪಾವನರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ, ಇದೇನು ನೀವು ಇಂತಹ ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡುತ್ತೀರಾ! ಬಹಳ ದೊಡ್ಡಪೆಟ್ಟನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಭಲೆ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಮತ್ತೆ ಆ ದರ್ಜೆಯು ಸಿಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಾನು ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಉಲ್ಲಂಘನೆ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆಂದು ಒಳಗೆ ತಿನ್ನುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಇದು ಅತಿದೊಡ್ಡ ಉಲ್ಲಂಘನೆಯಾಗಿದೆ. ಕಾಮವಿಕಾರದಲ್ಲಿ ಬೀಳುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡಶಿಕ್ಷೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಮಕ್ಕಳು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಟ್ಟಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಜೀವನಪರ್ಯಂತ ಆ ಪ್ರಭಾವವಾಗುತ್ತದೆ. ಶರೀರಬಿಡುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೂ ಪಾಪವು ನೆನಪಿಗೆ ಬರುತ್ತಾ ಇರುತ್ತದೆ ಅಂದಾಗ ಮಕ್ಕಳು ದೇಹಾಭಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಯಾವುದೇ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಾರದು. ಬಹಳ ಕೆಟ್ಟಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ, ಅದನ್ನು ತಂದೆಗೆ ತಿಳಿಸದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಇನ್ನೂ ನೂರರಷ್ಟು ಶಿಕ್ಷೆಯಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ, ವಿಕರ್ಮಗಳ ವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ.

ನೀವು ಈಶ್ವರೀಯ ಸಂತಾನರಾಗಿದ್ದೀರಿ, ಮುಖದಿಂದ ಸದಾ ರತ್ನಗಳೇ ಬರಲಿ. ಎಂದೂ ಕಟುವಚನಗಳು ಬರಬಾರದು. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ನಿಮ್ಮ ಮುಖದಿಂದ ಎಂದೂ ಕಟುವಚನಗಳು ಬರಬಾರದು, ನಿಮ್ಮ ನಡುವಳಿಕೆಯು ಬಹಳ ಘನತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿರಬೇಕು. ನೀವು ಈಶ್ವರೀಯ ಸಂತಾನರಾಗಿದ್ದೀರಿ, ಶಿವವಂಶಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಕುಮಾರ-ಕುಮಾರಿಯರಾಗಿದ್ದೀರಿ. ಎಲ್ಲಾ ಆತ್ಮಗಳು ಶಿವವಂಶಿಯರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಕುಮಾರ-ಕುಮಾರಿಯರಿಗೆ ಬೇರೆ-ಬೇರೆ ಹೆಸರುಗಳಿವೆ. ಆತ್ಮಕ್ಕಂತೂ ಆತ್ಮವೆಂದೇ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಶರೀರದ ಹೆಸರು ಬದಲಾಗುತ್ತದೆ. ನಾಟಕದನುಸಾರ ತಂದೆಯ ಹೆಸರು ಶಿವ ಎಂದೇ ಆಗಿದೆ, ಭಲೆ ಶರೀರದ ಆಧಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಆದರೂ ಸಹ ಆತ್ಮವೇ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಅವರಿಗೆ ಹೆಸರು ಬರಲು ಇದು ಅವರ ಶರೀರವೇನಲ್ಲ. ಒಳ್ಳೆಯದು-

ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಅಗಲಿ ಹೋಗಿ ಮರಳಿ ಸಿಕ್ಕಿರುವಂತಹ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಯ ಮಾತಾ-ಪಿತಾ ಬಾಪ್‌ದಾದಾರವರ ನೆನಪು ಪ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ ನಮಸ್ತೆ. ಆತ್ಮೀಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆತ್ಮೀಯ ತಂದೆಯ ನಮಸ್ತೆ.

ಧಾರಣೆಗಾಗಿ ಮುಖ್ಯಸಾರ:-

1. ಸದಾ ಸ್ಮೃತಿಯಿರಲಿ - ನಾವು ಈಶ್ವರೀಯ ಸಂತಾನರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮ ಬಾಯಿಂದ ಎಂದೂ ಯಾವುದೇ ಕಟುವಚನಗಳು ಬರಬಾರದು. ಸದಾ ಜ್ಞಾನರತ್ನಗಳೇ ಬರುತ್ತಿರಲಿ. ನಡವಳಿಕೆಯು ಬಹಳ ಘನತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿರಲಿ.
2. ದೇಹಾಭಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಯಾವುದೇ ಉಲ್ಲಂಘನೆ ಮಾಡಬಾರದು, ಈ ಅಂತಿಮಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಕಮಲಪುಷ್ಪ ಸಮಾನ ಪವಿತ್ರರಾಗಿ ಪವಿತ್ರಪ್ರಪಂಚದ ಮಾಲೀಕರಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ.

ವರದಾನ:-ನಾನು ಮತ್ತು ನನ್ನತನವನ್ನು ಸಮಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿ ಸಮಾನತೆ ಅಥವಾ ಸಂಪೂರ್ಣತೆಯ ಅನುಭವ ಮಾಡುವಂತಹ ಸತ್ಯ ತ್ಯಾಗಿ ಭವ

ಪ್ರತಿ ಸೆಕೆಂಡ್, ಪ್ರತಿ ಸಂಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ ಬಾಬಾ-ಬಾಬಾ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿರಲಿ, ನನ್ನ ತನ ಸಮಾಪ್ತಿ ಯಾಗಿಬಿಡಲಿ, ಯಾವಾಗ ನಾನೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದಮೇಲೆ ನನ್ನದೂ ಇಲ್ಲ. ನನ್ನ ಸ್ವಭಾವ, ನನ್ನ ಸಂಸ್ಕಾರ, ನನ್ನ ನೇಚರ್, ನನ್ನ ಕೆಲಸ ಅಥವಾ ಡ್ಯೂಟಿ, ನನ್ನ ಹೆಸರು, ನನ್ನ ಕೀರ್ತಿ......... ಯಾವಾಗ ಈ ನಾನು ಮತ್ತು ನನ್ನತನ ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ ಅಗ ಇದೇ ಸಮಾನತೆ ಮತ್ತು ಸಂಪೂರ್ಣತೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ನಾನು ಮತ್ತು ನನ್ನತನದ ತ್ಯಾಗವೇ ದೊಡ್ಡದರಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ತ್ಯಾಗವಾಗಿದೆ. ಈ ನನ್ನತನವೆಂಬ ಅಶ್ವವನ್ನು ಅಶ್ವಮೇಧ ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಹಮಾಡಿ ಯಾವಾಗ ಅಂತಿಮ ಆಹುತಿ ಬೀಳುವುದು ಆಗ ವಿಜಯದ ನಗಾರಿ ಭಾರಿಸುವುದು.

ಸ್ಲೋಗನ್:- ಹಾ. ಜೀ ಎನ್ನುತ್ತಾ ಸಹಯೋಗದ ಕೈಯನ್ನು ಮುಂದೆ ಚಾಚುವುದು ಅರ್ಥಾತ್ ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಧರಿಸುವುದು.

ಅವ್ಯಕ್ತ ಸ್ಥಿತಿಯ ಅನುಭವ ಮಾಡವುದಕ್ಕಾಗಿ ವಿಶೇಷ ಹೋಮ್ ವರ್ಕ್

(27) ಒಂದುವೇಳೆ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಕಾರದ ಭಾರೀತನ ಅಥವಾ ಹೊರೆ ಇದ್ದರೆ ಆತ್ಮೀಕ ವ್ಯಾಯಾಮ ಮಾಡಿ. ಈಗೀಗ ಕರ್ಮಯೋಗಿ ಅರ್ಥಾತ್ ಸಾಕಾರಿ ರೂಪಧಾರಿಯಾಗಿ ಸಾಕಾರ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಪಾತ್ರ ಅಭಿನಯಿಸಿ, ಈಗೀಗ ಆಕಾರೀ ಫರಿಸ್ಥಾ ಆಗಿ ಆಕಾರೀ ವತನವಾಸಿ ಅವ್ಯಕ್ತ ರೂಪದ ಅನುಭವ ಮಾಡಿ, ಈಗೀಗ ನಿರಾಕಾರಿಯಾಗಿ ಮೂಲವತನವಾಸಿಯ ಅನುಭವ ಮಾಡಿ, ಈ ವ್ಯಾಯಾಮದಿಂದ ಹಗುರರಾಗಿಬಿಡುವಿರಿ, ಭಾರಿತನ ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ.